

Propagandna vojna iz Jutra

IVO ŽAJDELA

Že dolgo se ubadam s tiskanim dokumentom z naslovom Deklaracija CK – KPS, pod katerim je podpis Borisa Kidriča, za Kardeljem drugega človeka komunistične partije in revolucije. Včasih me je kdo nanj opozoril, včasih kdo vprašal, kaj menim o njem, še večkrat pa je bil objavljen v kakšnem pismu bralcev.

Deklaracija je bila objavljena v časopisu Jutro 5. januarja 1944 v članku pod naslovom Dva krvoločna dokumenta in podnaslovom Navodila komunističnega vodstva za pokol desetisočev Slovencev. Pred Deklaracijo je bil na začetku objavljen faksimile z naslovom Poziv vodstvu partije!, ki naj bi bil namenjen Centralnemu komiteju Komunistične partije Jugoslavije, datum pa je 10. oktober 1943.

Oba faksimila dokumentov sta obdana s komentarjem. V njem so zgovorne besede anonimnega avtorja, da dokumenta ne povesta nič novega »onim, ki poznajo komunizem in njegove metode«, saj so ti že »od vsega začetka vedeli, kakšne cilje imajo komunisti tudi pri nas in kako usodo pripravljajo Slovincem«. Res je, tisti Slovenci, ki so spremljali politiko in brali časopise pred drugo svetovno vojno, so vedeli, da gre komunistom za uničenje dotdanjega sveta, za prevzem oblasti. Zavladal naj bi »delavski razred«, kar je bilo le drugo ime za komuniste. Ta oblast bi na novo oblikovala lastništvo nad dobrinami in vpeljala enakost med ljudmi. Vsakemu je bilo lahko jasno, da je vse to možno le z nepopisnim nasiljem, s smrtjo mnogih, z uničenjem in na koncu z najhujšo diktaturo.

O prikritih namenih partije

Ker pa mnogi ljudje vendarle niso bili »načrtani« in so bili zato dovzetni do komunistične propagande, ki je, še posebno »navadnim«, »delavcem« in revnim obljubljala »pravico« in njihov »napredek«, se je nekaterim zdelo, da jih je potrebno poučiti o prikritih namenih komunistične partije tudi s takšnimi besedili in s takšnim načinom komunikacije. Rečemo mu propagandna vojna, ki je sestavni del vsake vojne, in tako kot konvencionalna vojna tudi propagandna vojna ne izbira sredstev. Članek je bil objavljen v začetku leta 1944, ko so se razmere na slovenskem političnem prizorišču razvile v najhujše oblike skrajnosti, v totalno uničevanje nasprotnikov. Do tega je prišlo po več kot dveh letih komunističnega nasilja, ki je doseglo vrhunec malo pred tem, jeseni 1943, s partizanskim uničenjem Turjaka in Grčaric ter množičnimi pomori vojnih ujetnikov. Partizani so se dobro oborožili z orožjem

italijanske vojske, svoje enote pa so množili z množičnimi nasilnimi »mobilizacijami«.

Podobna komunističnim besedilom

Oba komunistična dokumenta sta bila ponaredba. Služila sta vojni propagandi. Z jasnostjo zapisanega naj bi kot šok vplivala na vse tiste, ki se še niso odločili oziroma so še vedno menili, da komunisti (partizani) v resnici uničujejo izdajalce in se borijo proti okupatorju za osvoboditev Slovenije. Zaradi izjemne komunistične propagande od začetka vojne oziroma okupacije so mnogi v resnici mislili, da so komunistični partizani v resnici le osvobodilna vojska, ki se bori za svobodo. Ker so komunisti veliko govorili o »izdajalcih« ter »sodelavcih z okupatorjem« in ker je leta 1942 zaradi partizanskega nasilja velik del tradicionalnega političnega občestva iskal zaščito pri oblasti, to pa je bil takrat le še okupator, so mnogi verjeli tej komunistični propagandi o »izdajalcih« in »sodelavcih«.

Zato jim je bilo treba predložiti nekaj zelo jasnega. To pa sta bila dva faksimila dokumentov, ki naj bi ju, kot so jih pred tem že več, zapolnili partizanskemu kurirju. Po načinu pisanja oziroma vsebini in izrazoslovju sta bila podobna komunističnim besedilom. Pod drugim, ki je vsebinsko res šokanten, je celo podpisan Boris Kidrič, kot rečeno, za Kardeljem druga osebnost revolucije, kar pa pri izdelavi faksimila že takrat ni bilo težko ponarediti.

Še pred končnim udarom

Zgovorno je nadaljevanje komentatorja ob objavljenih faksimilih za že prej citiranih besedah: »Razvoj dogodkov v zadnjih dveh letih, zlasti pa v zadnjih treh, štirih mesecih, je odprl nato oči še neštetim drugim, da so spoznali, da je ne le za naš narod, temveč tudi za nje same rešitev samo v pravočasnem uničenju komunizma.« In takoj za tem: »Kdor se doslej še ni mogel okorajžiti, da bi se aktivno pridružil protikomunistični borbi, ter skuša v svoje opravičilo sebi in drugim predstavljati komunistične cilje v blažji luči, ta se mora zdrzniti in strezniti vsaj sedaj ob ciničnih priznanjih, ki jih vsebuje gornji okrožnici.«

Omahljivcem bosta torej ta dva komunistična dokumenta pomagala k odločitvi, da se jasno obrnejo proti komunističnemu nasilju.

Avtor je potem iz prvega dokumenta poudaril tri »zanimive« ugotovitve. »Prva je odkrito priznanje, da je cilj komunizma tudi pri nas edino le 'socialistična revolucija', ne pa kako 'narodno osvobodjenje'. Druga ugotovitev je ta, da velja borba komunistov 'vsem posedujočim razredom', torej tudi vsem kmetom, obrtnikom, trgovcem itd., enako pa tudi 'vsem tistim elementom', ki se ne priznavajo brezpogojno komunističnim naukom. Tretja značilna ugotovitev je končno ona, da je treba vse te 'elemente' izločiti, to se pravi 'likvidirati' že pred končnim udarom, da ne bodo mogli ovirati popolne izvedbe komunističnih načrtov.«

Krvavi cilji komunistov

Za drugo »okrožnico«, kot je komentator poimenoval Kidričevo »Deklaracijo«, je najprej zapisal, da je »mnogo bolj brutalno jasna« od prve in vsebuje »nekaka izvršna navodila k prvi okrožnici«. Opozoril je, da jo je napisal Boris Kidrič »žalostnega slovesa«. Njegova navodila v njej so »sadiščen izliv krvniške strasti, mržnje in besa«. Kidrič v njih »brez ovinkov in sramu razkriva krvave cilje komunistov tudi pri nas. Šestnajst točk, ki obravnavajo pobjo in pokol desetisočev Slovencev in Slovenk, odseva vso sadiščno pokvarjenost Kidrič-Beblerjeve krvniške družbe. Značilno zanjo je vsekakor dejstvo, da je kot prvim namenila nož in kroglo svojim sedanjim pomočnikom, 'voditeljem OF, ki pripadajo kakšni meščanski smeri'. Brez ozira zapadejo likvidaciji dalje 'vsi voditelji in funkcionarji meščanskih strank, ki niso na delu v OF ali pri NOV in kateri ne bodo likvidirani tam'.« Tudi iz teh navedb se vidi, koga želijo posebej opozoriti oziroma prestrašiti pred komunističnim nasiljem.

Likvidacija vseh ...

V nadaljevanju je poudaril, da če bi »morda le kdo ušel« skozi sito prvih šestih točk, sledi sedma, »ki odreja likvidacijo 'vseh intelektualcev, študentov in kavarniških političarjev'«. Zanimiva so bila vsa ta pojasnila, ki so samo še dopolnjevala srhljivost iz obeh zapple-

DVA KRVOLOČNA DOKUMENTA

Navodila komunističnega vodstva za pokol desettisočev Slovencev

zgodovina

Centralni Komitet
Komunistične partije
Jugoslavije.

16. oktobra 1943.

Posiv vodstva partije!

Mogočni podvigi in dejstva rdeče armade s tovarišem maršalom Stalinom na čelo so vzbudili po vsej svetu nezasičeno navdušenje in ustvarili pravo revolucionarno atmosfero največjega obsega. Z pospešenimi koraki Kapitalizem drvi v svojo pogubo. Po vseh delih pripravljajo proletarske delovne in kmetijske množice uničenje dobičkarja kapitalizma. Jedrsko pesti mednarodnega proletarijata so sprabile življenjsko moč svojega tlačitelja: svetovna se vojna produkcija in uničenje se vsa kar je kapitalizmu potrebno za nadaljevanje te vojne, naprjene proti ljudstvu in čezga koristoljubija. Z ogromno večjo zadržaja potlačeno ljudstvo svetni udar gulemu kapitalističnemu svetu. Naša sovražnika nista samo fašizem in Hitlerizem, temveč vsi posedojoci razredi. Isten tega pa tudi vsi ti isti elementi, ki se ne pri- stavajo brezopojno doktrini naših največjih učiteljev Lenina in Sta- lina, temveč mislijo da smejo slediti oportunističnim ciljem. Delavci in kmetje vse bolj vedno posilijo da ne bodo navdigne roke proti ujedinjenju vseh delovnih slojev. Proletarska delovna pest bo zdrobila vse protirevolucionarne in vse tiste ki simpatizirajo s protirevolucionarnimi težnjami. Naša pot ne vodi čez demokratično ljudsko revolucijo k obro- benci svetja, temveč gre čez oboroženo svetja k socialistični revolu- ciji. Revolucije značajo ali pa prepačajo vedno v prvih dneh. Prav zato je važno, da se sedaj pripravi teren in izvede vse ukrepe za pravilno izvršenje končnega udara, to je da se izloči one ljudske voditelje kateri se ali igrajo s protirevolucionarnimi misli ali pa sanjajo o demokratični državni samovi. Vseko popuščanje ali sekulnost in obzir pomenijo izdajstvo proletarijata.

CK - KV

R

Tako se vrsti točka za točko. Ako bi ako- zi silo prvih šestih krvavih sodb morda le kdo ušel, pride neizprošno pod udar 7. to-čke, ki odreja likvidacijo vseh intelektu- alcev, študentov in kavarinskih političar- jeva. Tudi tu ni nikake izjeme za pristase in simpatizerje OF, temveč je ta točka pr- venstveno namenjena za nje, ker padejo na protiniki OF itak že pod udar prejšnjih točk. Prav tako obravnava okrožnica to- cela enako vse bivše jugoslovenske ofi- cirje, ne glede na to, ali so morda sedaj pri komunističnih krdeh. Tudi te je treba pozapreti enako kakor druge oficirje. Kaj morda v komunističnem rabeljskem jeziku zaprejo, o tem najbolje pričajo množe- stveni pokoli ujetnikov v Velikih Laščah v Rubinici in zlasti oni v Kočevju in Moziju.

Značilen in zanimiv je, mitnografo ome- njeno, Kidričev jezik. On dokazuje, da se ta žalostni oborec za slovenstvo ni naučil niti slovenščine. Vidi se mu, da je večji del svojega življenja prebil po zarotniških brigadah in da se je zanimal za vse drugo bolj kakor pa za svoj narod in svoj jezik. Tudi v tem pogledu je, enako kakor v krvo- ločnosti in sovraštvu do vsega, kar je res slovenskega, enakovreden stovarišč svojim politikomirjem.

Oba gornja dokumenta v polni meri po- trujeta, kar je že sedaj vedel vsak, ki je motril komunistično početje: da bi se uve- dila pri nas neovirana komunistična stra- hovitost, je treba pomoriti vse inteligenco, vse samostojno misleče kmete, obrtnike in trgovce, ne glede na to, kakšno stališče zavzemajo danes do OF. Na smrt so obsi- jeni po komunistih tudi vsi njihovi doseda- nji zavetniki, ki so jim dobri, dokler jih ra- bijo za varanje ljudstva, v katerih pa vidijo le balast, če bi enkrat šlo za zasidranje ko- munističnega režima. Se v večji meri velja to za vse pristase in simpatizerje OF, ki naitno spekulirajo, da bi jim komunisti pu- stili življenje ali celo se premoženje, če se jim sedaj udiinjajo in jih podpirajo. Tudi ti si z vsako pomočjo, ki jo kakor koli da- jo komunistom, kopljejo svoj lastni grob. Obenem pa se s tem izključujejo iz narodne skupnosti in si tako zaspiirajo edino pot, po kateri bi se lahko rešili.

Strogo zaprta!
Za eno za organizacije partije!

Doktrina CK - KV

nalet točk, ki obravnava pobjo in pokol desettisočev Slovencev in Slovenk, cdeva vso sadistično pokvarjenost Kidrič-Bes- lerijske krvniške družbe. Značilno za njo je vsekakor dejstvo, da je kot prvini nameni- ta nož in krogle svojim sedanjim pomočni- kom, voditeljem OF, ki pripadajo kakšni- meščanski smeri. Brez ozira zapadejo li- kvidaciji dalje vsi voditelji in funkcionar- ji meščanskih strank, ki niso na čelu v OF ali pri NOV in kateri ne bodo likvidirani tamo.

Obe tu v faksimili objavljene listini sta bili najdeni pri ubitem kurirju komunistič- ne pošte. Pisani sta v neposredni zvezi dru- go z drugim. Prvo je navodilo »Centralne- ga komiteta« (CK) »Komunistične partije Jugoslavije« (KPJ), drugo pa izvršna na- redba »Komunistične partije Slovenije« (KPS). Krvooločno podrobno naročilo za po- polno likvidacijo celih slojev našega nacio- da je podpisal znani krvočok Boris Kidrič. Ki je menda tajnik »KPS«.

Ta dva dokumenta potrjujeta v celom obsegu ona poročila, ki so pripravedovala o nameravanem množestvenem pokolu Slo- vences in Slovenk in ki so bila tako goro- stasna, da so jih tudi nekateri trezni ljud- je smatrali za izrodek domišljije. Z njima je nesporno dokazano, da je pokol deset- tisočev Slovencev in Slovenk res v načrtu komunistov in da bi ga res izvedli, če bi prišli pri nas do moči, čeprav sanja znač- no.

Objavljeni okrožnici govorita samji zbae tako jasno, da je prav za prav vsaka pri- pomba odvijana. Nič novega ne povesta vam onim, ki poznajo komunistem in njo-rove metode. Ti se niso dali slepi in za- peljavati, temveč so že od vsega začetka vedeli, kakšne cilje ima o komunisti tudi pri nia in kako usodo pripravljajo Sloven- cem. Razvoj dogodkov v zadnjih dveh letih, zlasti pa v zadnjih treh. starih mesecih, je odprl sato očl še nekeim drugim, da so spoznali, da je ne le za naš narod, temveč tudi za nje same rešitev samo vpravdno- nem uničenju komunizma. Kdor se dosej še ni mogel okorajšati, da bi se aktivno pridružil protikomunistični borbi, ter oku- ša v svoje opravilo sebi in drugim pred- stavlja komunistične cilje v blaži luči, ta se mora zadržati in streziti vsaj sedaj ob črnih priznanjih, ki jih vsebujeta gornji okrožnici.

V prvi okrožnici so zanimive zlasti tri ugotovitve. Prva je odkrito priznanje, da je cilj komunizma tudi pri nas edino le so- cialistična revolucija, ne pa kako na- rodno osvobodjenje. Druga ugotovitev je ta, da velja borba komunistov vsem posedo- jočim razredom, torej tudi vsem kmetom, obrtnikom, trgovcem itd., enako pa tudi vsem tistim elementom, ki se ne prizna- vajo brezopojno komunističnim naukom. Tretja značilna ugotovitev je končno ona, da je treba vse te elemente izločiti, to se pravi likvidirati že pred končnim udi- rom, da ne bodo mogli ovirati popolne iz- vedbe komunističnih načrtov.

Dodim se ta navodila gbljevo v okviru že znanih slagerjev komunistične ideologi- je, je druga okrožnica mnogo bolj brutal- no jama. Ona vsebuje nek-ka izvršna na- vodila k prvi okrožnici, izdal in podpisal pa jo je, kakor že omenjeno, Boris Kidrič za- kletnega slovesa. Navodila so s dističen iz- živ krvniške strasti, mržnje in besa. Kidrič v njih brez ovinkov in brez sramu razkriva krvave cilje komunistov tudi pri nas. Šest.

- K pozivu KPJ je CK zavzel sledeče stališče:
- CK se zaveda in poudarja da je pri sedanjem političnem položaju napa- čni čas za izvršenje socialistične revolucije.
- CK se zaveda da je globok prepred nad KPJ in nad liberalni,krščanski in socialisti in ostalimi politično usmerjenimi elementi v OF.
- CK se dalje zaveda da se mora na predvečer revolucije prenehati s van- ke skupnosti s meščanskimi elementi v OF, ker so to izključeno samo proti- revolucionarni in taki elementi ki so in koristoljubija predali svoje pri- pričanje, in streme za gospodstvom v novi kapitalistični državi in ki niso- jvo nebežen razumevanja za delovni svet.
- V pravem spopadanju sedanje revolucionarne situacije CK sklene da se izvede sledeče neoprekne ukrepe, ki so potrebni da se zmagovito izvede revolucija:
- 1.) Vsi voditelji v OF, ki pripadajo kakšni meščanski smeri se morajo likvidirati.
 - 2.) Vsi veleposesniki, kapitalisti, industrijci in kulaki se morajo likvidirati.
 - 3.) Vsi voditelji in funkcionarji meščanskih strank, ki niso na čelu v OF ali pa pri NOV in kateri ne bodo likvidirani tamo, se morajo likvidira- ti.
 - 4.) Vse voitelje bele garde se mora likvidirati.
 - 5.) Vse voitelje plave garde se mora likvidirati.
 - 6.) Vse SS-ovce in gestapovce se mora likvidirati.
 - 7.) Vse intelektualce, študente in kavarinske političarje se mora likvi- tirati.
 - 8.) Vse duhovnike, ki se ne izjavili proti delovstvu, se mora likvidira- ti.
 - 9.) Vse bivše jugoslovenske oficirje, tudi one ki so pri NOV, se mora- zapreti.
 - 10.) Vse duhovnike se mora zapreti. Cerkev shtanajo zapre, iste se ne s- sme razliti, represalije se sme izvajati samo na drugih cerkvenih posestvih.
 - 11.) Vse vojaške odposlanstva kapitalističnih držav, ki se odajajo pri NOV, se mora prisiliti da odpotujejo. Vsek dalnji razgovor je prepovedan.
 - 12.) Vse esche, ki se protivijo našemu osvobodilnemu boju se mora se sa- daj tajno opeljati in predati NOV. Iste se mora likvidirati samo v sluča- ju ako to situacija ali pa sumnji položja zahtevata.
 - 13.) Vsi meščanski domopini se smejo izhajati. Radioparate se mora ta- koj odvzeti.
 - 14.) Vsi javni krudi in vse življenjsko važne ustanove kakor tudi pro- svetna središča se morajo takoj zlasti s oddelki NOV.
 - 15.) Vsi ti ukrepi se morajo izvesti na dan, ki bo zato določen.
 - 16.) Vse likvidacije morajo izvršiti posebni oddelki partije.

Partijske organizacije na terenu in v oddelkih NOV morajo skrbeti za najstrožjo tajnost teh navodil. Samo najvažnejši stari člani, funkcionarji partije, smejo vedeti za ta navodila; samo ti so določeni za določitev krivcev.

Izvela socialistična revolucija:
Živio Stalin, vođa vsega delovnega ljudstva!

Za CK - KV:

Boris Kidrič

Članek v Jutru
5. januarja 1944
s faksimiloma dveh
ponaredkov

njenih dokumentov. Komentator je namreč zapisal: »Tudi tu ni nikake izjeme za pristaše in simpatizerje OF, temveč je ta točka prvenstveno namenjena za nje, ker padejo nasprotniki OF itak že pod udar prejšnjih točk.« Torej, da ne bo kakšnega dvoma oziroma upanja kogarkoli, da se ga zadeva ne tiče.

Pisec komentarja je opozoril tudi na Kidričev jezik. »On dokazuje, da se ta žalostni 'borec za slovenstvo' ni naučil niti slovenščine. Vidi se mu, da je večji del svojega življenja prebil po zarotniških brlogih in da se je zanimal za vse drugo bolj kakor pa za svoj jezik. Tudi v tem pogledu je, enako kakor v krvoločnosti in sovražstvu do vsega, kar je res slovenskega, enakovreden 'tovariš' svojim politkomisarjem.« No, danes vemo zelo jasno, da Kidrič ni bil ne »enakovreden«, kaj šele odvisen ali podrejen »svojim politkomisarjem«. Ob Kardelju je bil nadrejen vsem drugim in s tem tudi politkomisarjem, ki so bili le njuna podaljšana roka, izvrševalci njune »politike«. Seveda, treba je bilo opozoriti tudi na Kidričevo protislovenstvo, kar je bilo seveda res, ko pomislimo, da so bili komunisti internacionalisti in da so Slovenijo in Slovence uničili v tolikšni meri, da smo še 70 let pozneje bistveno oslabela nacija.

Komunistična strahovlada

Na koncu je komentator opozoril, da oba objavljena dokumenta »v polni meri potrjujeta«, da bi se »uvedla pri nas neovirana komunistična strahovlada«, da je zato »treba pomoriti vso inteligenco, vse samostojno misleče kmete, obrtnike in trgovce, ne glede na to, kakšno stališče zavzemajo danes do OF«. Prav tako so na smrt »obsojeni po komunistih tudi vsi njihovi dosedanjí zavezniki, ki so jim dobri, dokler jih rabijo za varanje ljudstva, v katerih pa vidijo le balast, če bi enkrat šlo za zasidranje komunističnega režima. Še v večji meri vela to za vse pristaše in simpatizerje OF, ki naivno spekulirajo, da bi jim komunisti pustili življenje ali celo še premoženje, če se jim sedaj udinjajo in jih podpirajo. Tudi ti si z vsako pomočjo, ki jo kakor koli dajejo komunistom, kopljejo svoj lastni grob.«

Res, dober komentar. Težko bi v njem našli kaj, kar ni bilo res. Seveda, še enkrat, namen tega članka z objavljenima dvema faksimiloma dokumentov partijskega vrha v *Jutru* 5. januarja 1944 je bil z rahlimi primesmi pretiravanja (kar tudi danes radi počnemo) opozoriti in celo prestrašiti vse tiste, ki so še vedno, kljub mnogim podatkom o zločinih komunistov (partizanov) ter njihovih protinarodnih namelih, simpatizirali z njimi.

Beseda in njen učinek

Dober ponaredek je tisti, ki ne pretirava preveč in se čim bolj približa že znanim originalom. Le takšen lahko ima učinek. In res, članek je bil napisan razmeroma dobro oziroma prepričljivo. Bralcu je predložil vse glavne značilnosti komunizma in nevarnosti, ki mu pretijo z njegove strani. Pri tem si je pomagal si-

cer z dvema ponaredkoma. Ker pa je želel doseči dvoje, da pretrese bralca s krutimi načrti komunistov, je ponaredil dva dokumenta, v njiju pa v komunističnem besednjaku nanizal več šokantnih resnic o komunističnih načrtih na Slovenskem. Šlo je za razmeroma stvaren besednjak, za resnico o komunistični revoluciji, skoncentrirano v vsebino na le dveh straneh tipkopisa. Nič dolgega, ampak skoncentrirano, jasno, učinkovito. Med izjemno hudo vojno med revolucijo in protirevolucijo sta dokumenta služila neke vrste izobrazbi bralcev, da ne omahujejo več, da ne nasedajo več komunistični propagandi, ampak da sprevidijo, kaj se v resnici dogaja oziroma kdo so v resnici komunisti in njihovi partizani.

Kot rečeno, vsaka vojna poleg konvencionalnega bojevanja uporablja tudi metode in tehnike propagandnega vojevanja, bojevanja z besedo in njenim učinkom. V miru, še posebej v demokraciji, seveda nič takšnega ne potrebujemo, še najmanj pa ponaredkov. V primeru obravnave komunistične revolucije na Slovenskem med drugo svetovno vojno in po njej pa še zlasti ne. Nasprotno, vsaj tak ponaredek nam zelo škodi, saj lahko zbujata dvom o pravih komunističnih dokumentih, teh pa je izjemno veliko. Po vsebini so prav tako grozljivi kot ta dva. Tisti, ki branijo »pridobitve revolucije«, pa lahko takoj izkoristijo ponaredek ali zlorabo ponaredka in rečejo, poglejte, kako manipulirajo z resnico in se lažeje.

Duhovne v četah ...

Ponaredek z vsebino so si privoščili tudi v knjižici V znamenju Osvobodilne fronte z letnico 1943, izšla pa je verjetno konec tega leta, seveda spet v hudem vojnem času, po strahotnih partizanskih zločinih. Na strani 148 so objavili faksimile znamenitega pisma, ki ga je Edvard Kardelj 1. oktobra 1942 poslal novemu poveljniku slovenskih partizanskih čet Ivani Mačku - Matiji. Pismo so našli pri ujetem partizanskem kurirju. V njem je Kardelj med drugim zapisal: »Belo gardo uničujte neusmiljeno. Ne oklevajte in ne popuščajte. Udarci naj bodo zlasti spočetka taki, da bodo čutili našo moč. Pri tem seveda zapeljane kmete, ki se vnaprej javijo in oddajo orožje, izpuščajte, toda tiste, ki se bodo uporno borili, postreljajte. Ko boste začutili, da so si partizani pridobili rešpekt, potem lahko popuščate celo proti takim, ki so se borili, a dajejo garancije, da se ne bodo več. Duhovne v četah vse postreljajte. Prav tako oficirje, intelektualce itd. ter zlasti tudi kulake in kulaške sinove.«

Avtor knjige V znamenju Osvobodilne fronte je v faksimilu v stavku »Duhovne v četah vse postreljajte« prečrtal besedici »v četah«. S tem je Kardeljevo navodilo dobilo bistveno drugačen oziroma hujši pomen in učinek. Kardelj tako ni več ukazoval glavnemu poveljniku partijske vojske, da naj da postreliti vse duhovnike v partizanskih četah, ampak nasploh vse. Še okoli leta 1990, ko se je komaj začelo pisati o zločinih komunistov, je včasih kdo citiral te

ponarejene Kardeljeve besede, in to celo kljub temu, da je bil medvojni ponaredek javno pojasnjen. Problem je, ker so bile že tiste besede, ki jih je Kardelj v resnici napisal, pošastne in da je pri tem (bilo) vsako pretiravanje (s ponaredkom pa sploh) zato kontraproduktivno in škodljivo.

V začetku 90. let ni nihče šel v arhiv, slikal originalnega Kardeljevega pisma in objavil slike. Levičarji za to niso bili zainteresirani, desničarji pa tega žal niso počeli. Verjetno zato, ker s(m)o bili zasuti z nepopisno veliko gradiva o partizanskih zločinih.

Tega faksimila Kardeljevega pisma za tem niso ponatisnili v znamenitih *Črnih bukvah*, ki so izšle nekaj mesecev kasneje. Še to, v javnosti kroži tipkani prepis faksimila iz *Jutra*, ki mu je zgoraj dodan nesmiselni datum 16. 9. 1941, spodaj pa slab ponaredek Kidričevega podpisa.

Ko se kolje vse ...

Še to, kar pa je zelo pomembno, v pismih Edvarda Kardelja, še posebno tistih iz leta 1942, je zelo veliko podobnih grozljivih zapisov. Ti so resnični, vendar se z njimi skoraj nihče ne ukvarja, in to kljub temu, da povsem razgalijo komuniste in partizanstvo kot en sam poosebljeni zločin. Naj navedem samo dva primera.

14. junija 1942 je Edvard Kardelj poslal voditeljici Vosa Zdenki Kidrič pismo, v njem pa ji je naročal: »Nujno potrebno je očistiti ljubljansko okolico, zlasti Polje Zalog, kjer se je b./ela/ g./arda/ pošteno vgnezdila. /.../ Naj nauče ženske streljati, zastrupljati in vse močje! /.../ Po mojem se sedaj začenja tista vrsta vojne, ki je že napol državljanska in v kateri – 'ujetniki ne obstoje niti kot pojem, niti kot dejstvo', t. j. ko se kolje vse, kar pride pod nož.« Prva postojanka vaške straže je bila organizirana šele dober mesec po teh grozljivih Kardeljevih napotkih Kidričevi, kako naj uničuje političnega nasprotnika.

Likvidirajte v rundah

28. junija 1942 je Kardelj pisal Kidričevi: »/.../ mi smo trenutno povsod v defenzivi – doma in na mednarodnem področju. Zato je nujno, da težimo za razširitev svoje baze in preprečimo sovražniku /notranjemu, op. I. Ž./, da bi v svoji ofenzivi mobiliziral zase vse sile, ki bi jih lahko mobiliziral. Tak položaj nam diktira to taktiko. Prepričan sem pa, da bo nemara že v bližnjih dneh položaj spremenjen, zato imejte vedno na muhi nekaj vodilnih tičev, da bi jih potem ob primerni priliki lahko potolkli. /.../ Glede likvidacij: Omejite se na najnujnejše denunciationske primere. /.../ toda sporazumeti se je treba za vsakega posebej, ter belogardiste, za katere naj velja isto. Za protitalce naj poskrbe zunaj /na deželi, in to Slovence, op. I. Ž./.

Likvidirajte v rundah. To je niz likvidacij druge za drugo, potem pa napravite malotrajnejšo pavzo in počakajte najugodnejšega političnega momenta.«